

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Campiani verba vltima & mors, n. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

ingressu expiari: Religionis igitur nomine morimur: hoc autem nomine cum apud Deum, aut apud homines, honorificentius nullum esse possit, non video cur quisquam recuset mori: Per me itaq; licet ut secundum conscientias vestras de me decernatis; neque de cetero quidquam est quod defensionem meam adiiciendum existimem.) Iudex verbis solemnibus sic Censuit; Majestatis conuicti reducuntur in carcerem vnde ducti, inde ad furcas trahantur; luppensique semianimes eviscerentur &c.

Campianus solemniter etiam Ecclesie carmine gratias Deo offerens, *Te Deum*, inquit, *Laudamus, te Dominum confitemur*; Alacrique vultu ac voce accipiens mortis decretum, ostendit quam facilitate honores & commoda fluxasque spes contempserit, quas Odoenus Hoptonus carcerem ingredienti pridem obtulisset, eadem vitam hanc breuem caducamque contemni, nihilque esse quod non pro Christi fide amphanda paratus sit perpeti. Decem diebus delibatum est quo die, quoue numero, atque an omnino horum aliqui tollendi essent. Palam enim erat Iudicium iniquum fuisse; doctos homines, atque in literis à teneris enutritos, non de sanguine tundendo, sed de Religione fundanda cogitasse: Argumenta è longinquo qua sita, fallacibus vestita circumstantijs, ab nullius fidei testibus prolata, venenatae eloquentiae fucata praestigijs, quo acerbius visa sunt premi, eo momenti minus ad crimen euincendum afferbant. Ipsa supplicij insolita dilatio expectationem supplicij iam prope extinxerat, cum ij qui non id spectabant quod pauci prudentiores sedatioresque sentirent, sed quod ad odium Religionis concitandum spargi in vulgus imperitum videretur utile, quique famam, si qua esset iniquioris iudicij, ipsa iniustae sententiae executione opprimendam arbitrabantur, ex ijs sex Sacerdotibusque vna cum *Campiano* damnati fuerant, atque ex alijs septem qui eandem biduo post sententiae indignitatem lubiere, duos seligentes quos adderent *Campiano*, (*Rudolphum Sherwinum* Romani, *Alexandrum Briantum* Rhemensis Seminarij Alumnos) Calendas Decembres ferali spectaculo dedicauerunt: Id in hac ipsa paucitate spectantes, non ut ceteris parcerent, sed ut alijs diebus aliisque vrbis locis, alios & alios producentes ad supplicium, aures animoque populi continuata prodigionum commemoratio ne fatigaret, & ad extirpandam vna cum Antistitibus Religionem incitarent.

XXIX. Non fuit is dies sitientibus quam profusus sanguinem latiores. E diuersis carceribus in mutuum conspectum dati, ruere in amplexus exultantis animi indices; voce etiam & toto corpore ad incunditatem composito gratulantes adamatam felicemque sortem. *Campianus* super crate viminea humi posita supinus constringitur; *Sherwinus* & *Briantus* in altera consimili collocati: trahuntur tres victimae versis ad eiqui talos pedibus, per vias lapide stratas subsultantes, per sordium lacunas conspurcatae, insultantis plebeculae clamoribus laceratae, corruptiue biminiistorum ad defectionem sollicitantium importunitate fessae:

N 2

Neque

1581.

Iudicis sententia.

Campiani Mors.

1581. Neque tamen inter hæc defuit summa consolatio, tum diuinitus communi-
cata, tum ab comitantium Catholicorum pietate accepta. In his enim Chri-
sti pugilum victorijs nusquam deficit Catholicis diligentia & firmitas, vltro
se audent ostendere; palam profitentur necis huiusmodi causam venerari se &
eos in summo pretio habere qui in tam præclaræ causæ defensione vitam &
sanguinem constanter profuderint; Accurrunt, alloquuntur, consilium auxi-
liumque supplices petunt, & si qua in re necesse sit ministrant; non metuunt
lictorum feroces vultus, non terrentur minis, non arcentur pudore, non ti-
ment vt nè conscij socijue aut laudatores proditorum audiant: Iam illa ca-
lumnia, quam qui intulerant nece corroborari oprabant, ante necem vniuersa
euauit; ipsi fatentur non conspirasse qui in morte eorum quos conspirasse
dixerant plausum hunc intuentur, nec reprehendunt. Ab arce ad locum sup-
plicij (quem Tyburnum nominant) via est bis mille passuum: Isthuc vt per-
uenere, in plaustrum primus *Campianus* sub ligno illo triangulari sublatu est,
colloque in laqueum immisso, cepit ad circumfulum vndequaq; populum
verba quasi de suggesto facere, illud Apostoli præfatus, *Spectaculum facti su-
mus Deo, Angelis, & hominibus*: Aliquoulsque sermone progressus, hæc in se
isto tempore docturus conuenire, iubetur ista prætermittere, Crimen de quo
damnatus agnoscere, veniam à Regina supplex petere. Tum ille, "Nullum in
me est, inquit, aduersus Reginam crimen, si ea quam profiteor Religio cri-
men non est: Hanc ego propagandam suscepi Sacerdos, huius sustinendæ cau-
sâ Angliam repetij; in hanc totus incubui; pro hac quandoquidem morien-
dum est libenter morior. Rationem intima prospicienti Deo reddituro, in
hac suprema vitæ hora, fidem haberi postulo, quæ si negatur, patienter vt fe-
ram necesse est, dies tamen verum tandem demonstrabit id quod de meo
hoc instituto nunc dico; nullius arcana inter confitendum tradita patefeci,
quod malè mihi quidam meæque Religioni iniquè volentes spargere: Vt Re-
ginam Regiolque Deus velit esse incolames supplex precor: Duodecim vris,
cæterisque qui in me inique egerunt ex animo condono iniuriam. Morior
Catholicus: Eos qui mecum de Religione consentiunt rogo vti Symbolum
Apostolorum vnâ, si videbitur, decurrant. Eo pronuntiato; dum apud se taci-
tè Deum aliquantisper orat, subducto in quo stabat curru, atque intercluso
premente teste, spiritu, animam innocentem Deo restituit cælestibus sedi-
bus inserendam. Corpus de more in partes dissectum, atque in constituta vr-
bis loca dispersitum est.

Campianus XXX. Hoc triumpho finem hîc viuendi fecit *Campianus*, cum annos
qualis fue- ætatis vnum supra quadraginta, in Societate vt plurimum nouem comple-
rit. set; in hominum memoriâ æternum viuet. Vir à natura lauis, & ad omnem
Cambd- humanitatem factus, vitæ integerrimæ, modestus, humilis, mansuetus; in-
mus genio verò promptus, quod cum omnium bonarum artium disciplinis ab
& *Pitzius.* incunte ætate excoluisset, Orator disertus, acutus Philolophus, Theologus
grauis euasit. Quantum scientiæ thesaurum collegerit (eius præsertim quæ ad

contro-